

6.6. Întrebări și răspunsuri

1. *Întrebare abonat Consilier Managementul Deșeurilor:*

Ce obligații de plată are o societate către Administrația Fondului de Mediu care comercializează, vinde către clienți pungi ambalaj inscripționate cu marca firmei în conformitate cu prevederile Legii 249/2015? Ce formalități trebuie să întocmim?

Răspunsul specialistului Consilier Managementul Deșeurilor:

Actul normativ care reglementează Fondul pentru mediu este OUG nr. 196/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Obligația pentru calcularea, înregistrarea, declararea și virarea către Fondul de mediu a ecotaxei revine operatorilor economici care introduc pe piața națională pungi și sacoșe pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, fabricate din materiale obținute din resurse neregenerabile.

Există două tipuri de operatori economici care au această obligație:

- aceia care produc ambalaje de desfacere, pentru pungile și sacoșele fabricate în România;
- aceia care introduc pe piața națională ambalaje de desfacere, pentru pungile și sacoșele achiziționate din afara spațiului național.

Potrivit prevederilor art. 63 din Ordinul nr. 578/2006, cu modificările ulterioare, persoanele mai sus amintite trebuie să:

- stabilească lunar, pe tip de material, cantitatea și numărul de pungi și sacose pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, introduse pe piața națională;
- declare și să plătească trimestrial, până la data de 25 a lunii următoare trimestrului în care s-a desfășurat activitatea, cantitățile și numărul de pungi și sacose pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat.

Ecotaxa se evidențiază distinct pe documentele de vânzare, iar valoarea acesteia se afișează vizibil la punctul de vânzare, în vederea informării consumatorilor.

Ecotaxa se determină în suma de 1%/bucată (OUG nr. 196/2005, art. 9, alin. (1), lit. q).

La art. 64 din Metodologia de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu, aprobată prin OMMSC 192/2014 se precizează că operatorii economici care introduc pe piața națională pungi și sacose pentru cumpărături, cu mâner integrat sau aplicat, care sunt supuse taxării sunt obligați să înscrie elementele de identificare și caracterizare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Rezultă că evidențierea distinctă a ecotaxei pe documentele de vânzare reprezintă o obligație a operatorilor economici care și datorează ecotaxa, adică aceia care in-

troduc pe piața națională pungi și sacoșe și nu a celor care revând astfel de ambalaje pe lanțul de comercializare.

În formularea răspunsului am avut în vedere faptul că societatea produce aceste pungi și sacoșe personalizate, în baza unui contract încheiat cu un operator economic.

Înregistrarea în evidență contabilă a ecotaxei se face prin nota contabilă:

635	=	446
„Alte cheltuieli cu impozitele și taxele“		„Alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate“

Declarația privind obligațiile la Fondul pentru mediu“ se poate transmite pe suport de hârtie sau electronic (adresa web a Administrației fondului de mediu).

În ceea ce privește prevederile Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje menționăm că acestea se referă la măsurile care trebuie luate pentru prevenirea producerii deșeurilor de ambalaje prin reutilizarea, reciclarea și valorificarea acestora.

2. Întrebare abonat Consilier Managementul Deșeurilor:

Societatea noastră cumpără oxid de zinc (substanță periculoasă pentru mediu) destinată vânzării. Această marfă o ambalăm, reetichetăm cu datele de identificare ale societății noastre și o vindem mai departe clienților noștri.

Acest produs se încadrează ca marfă sau producție

proprie? Societatea noastră calculează fondul de mediu de 2 % la vânzare?

Răspunsul specialistului Consilier Managementul Deșeurilor:

Pct. 276 din reglementările contabile aprobate prin OMFP 1802/2014 stabilește după cum urmează:

276. – (1) În cadrul stocurilor se cuprind:

- a) mărfurile, și anume bunurile pe care entitatea le cumpără în vederea revânzării sau produsele predate spre vânzare magazinelor proprii;
- b) materiile prime, care participă direct la fabricarea produselor și se regăsesc în produsul finit integral sau parțial, fie în starea lor inițială, fie transformată;
- c) materialele consumabile (materiale auxiliare, combustibili, materiale pentru ambalat, piese de schimb, semințe și materiale de plantat, furaje și alte materiale consumabile), care participă sau ajută la procesul de fabricație sau de exploatare fără a se regăsi, de regulă, în produsul finit;

Având în vedere că produsele sunt achiziționate în vederea revânzării și sunt doar ambalate și etichetate consider că acestea constituie mărfuri.

Conform art. 9 alin. (1) lit. e) din O.U.G. nr. 196/2005 privind Fondul de mediu contribuția de 2% din valoarea substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase

pentru mediu, introduse pe piața națională de către operatorii economici se datorează de către operatorii economici care introduc pe piața națională substanțe clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu.

Astfel, dacă substanțele provin din achiziții intraunionale sau importuri de bunuri entitatea datorează contribuția de 2%. În cazul introducerii pe piața națională, prin achiziții intraunionale sau importuri de bunuri, în scopul utilizării ori consumului propriu, a substanțelor clasificate prin acte normative ca fiind periculoase pentru mediu, baza de calcul la care se aplică contribuția reprezintă valoarea de achiziție, exclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Baza de calcul la care se aplică contribuția de 2% la Fondul pentru mediu în cazul producătorilor interni reprezintă valoarea de vânzare a substanțelor clasificate ca fiind periculoase pentru mediu, introduse pe piața națională, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

Dacă achiziția se efectuează de la producători interni contribuția se datorează de acești producători.

3. Întrebare abonat Consilier Managementul Deșeurilor:

În cazul în care o societate care achiziționează și comercializează anvelope uzate și semiuzate predă pe bază de proces-verbal către o societate colectoare de deșuri anvelopele neutilizabile care, în mod inevitabil, sunt regăsite printre cele achiziționate de la furnizor sau care devin neutilizabile ca urmare a rămânerii acestora în stoc o perioadă îndelungată ce obligații are din punct de

vedere al TVA și al impozitului pe profit? Are obligația de a colecta TVA la predarea acestora la deșeuri? Cheltuiala aferentă este sau nu deductibilă la calculul profitului impozabil?

Răspunsul specialistului Consilier Managementul Deșeurilor:

Anvelopele uzate și semiuzate sunt considerate deșeuri de cauciuc. Acestea se vând către societăți colectoare de deșeuri prin emiterea unei facturi pe care se menționează taxare inversă, neavând obligația de a colecta TVA. Din punct de vedere al impozitului pe profit, cheltuiala aferentă scoaterii din gestiune a anvelopelor uzate este deductibilă la calculul de impozit.

De avut în vedere că venitul facturat trebuie să includă valoarea contribuției de fond de mediu, care se calculează aplicând procentul de 3% la valoarea deșeurilor vândute. Această contribuție se reține prin stopaj la sursa de către operatorii colectori autorizați, având obligația să o vireze către Administrația Fondului pentru Mediu până la data de 25 ale lunii următoare. Atenție: până la acea dată este obligatoriu să se depună și declarația privind fondul de mediu.

Înregistrările contabile aferente acestor operațiuni sunt:

– Vânzarea deșeurilor:

4111	=	703
„Clienți”		„Venituri din vânzarea produselor reziduale”

– Scoatere din gestiune a anvelopelor uzate/semiuzate:

607	=	371
„Cheltuieli cu mărfurile”		„Mărfuri”

– Încasare cval. factura:

5121	=	4111
„Conturi la bănci în lei”		„Clienți”

– Taxa fond mediu – stopaj la sursă:

635	=	4111
“Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”		“Clienți”

Bază legală: Art 331 alin 2 lit a din Legea 227/2015 – „(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;
2. reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgura, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

Ord. nr. 192/2014 privind modificarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 578/2006 pentru aprobarea Metodologiei de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru mediu – art 7 „Vânzarea deșeurilor metalice feroase și neferoase, inclusiv a bunurilor destinate dezmembrării, de către generatorii deșeurilor, respectiv de către deținătorii bunurilor destinate dezmembrării, persoane juridice, către operatorii economici care desfășoară activități de colectare și/sau de valorificare a deșeurilor se face pe bază de factură, cu evidențierea distinctă a contribuției de 3% și cu reținerea acesteia.

Obligațiile privind ambalajele se aplică tuturor celor introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje, indiferent de modul de generare.

Operatori economici înseamnă:

- furnizorii de materiale de ambalare
- producătorii de ambalaje și produse ambalate
- importatorii
- comercianții
- distribuitorii
- autoritățile publice
- organizațiile neguvernamentale.

Obiectivele naționale privind ambalajele și deșeurile de ambalaje	
– minimum 50% din greutatea deșeurilor de ambalaje	– valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie, până la data de 31 decembrie 2011
– minimum 60% din greutatea deșeurilor de ambalaje	– valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare cu recuperare de energie până la data de 31 decembrie 2013
– minimum 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj, cu minimum 15% pentru sticlă, hârtie/carton și pentru metal,	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2006

din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	
– minimum 60% pentru hârtie/carton și minimum 50% pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2008
– minimum 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj, cu minimum 15% pentru sticlă, hârtie/carton și pentru metal, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2011
– minimum 15% pentru plastic și pentru lemn, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2013
– minimum 55% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaje, cu minimum 60% pentru sticlă și minimum 22,5% pentru plastic, considerându-se numai materialul reciclat ca material plastic, din greutatea fiecărui tip de material conținut în deșeurile de ambalaj	– reciclarea până la data de 31 decembrie 2013

– minimum 60% din întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje din lemn	– valorificare, inclusiv prin utilizare sau încredințare spre utilizare drept combustibil alternativ celui fosil ori lemnului pentru foc;
– minimum 15% din întreaga cantitate de deșeuri de ambalaje din lemn	– valorificare prin reciclare

Prin urmare, atâta timp cât nu există o defalcare a acestor obiective în funcție de operatorii economici (criterii precum cifră de afaceri, procent relativ de piață etc.) aceștia pot fi **considerați responsabili de atingerea aceluiași ținte.**

Este vorba de operatorii economici care introduc pe piață produse ambalate; cei care supraambalează produse ambalate individual în vederea revânzării/redistribuirii și cei care introduc pe piață ambalaje de desfacere.

Responsabilitățile operatorilor economici se pot realiza:

- a) **individual**, pentru deșeurile de ambalaje rezultate de la propriile produse pe care le introduc pe piața națională;
- b) **prin intermediul unui operator economic autorizat de către o comisie** constituită la nivelul autorității publice centrale pentru protecția mediului.

În cazul lit. a), operatorii trebuie să aloce resurse interne pentru a întocmi evidențe proprii privind modul de gestionare a ambalajelor/deșeurilor din ambalaje. Sistemul poate diferi în funcție de ambalaj, însă trebuie dovedit că evidențele au fost întocmite utilizând cifre reale.

Spre exemplu, în cazul unui producător de apă, acesta trebuie să cunoască greutatea fiecărui tip de recipient și aibă evidența produselor introduse pe piață. Cu aceste două

cifre se calculează punctul de referință care stă la baza atingerii țintei naționale (ex. reciclarea de 15% pentru plastic).

Ulterior, trebuie să dovedească prin proces de predare-primire, în baza unui contract cu un operator autorizat pentru valorificare, faptul că respectiva cantitate a intrat în următorul flux de gestionare a deșeurilor, care împiedică simpla eliminare nejustificată.

În cazul lit. b), primul pas este consultarea Registrului operatorilor economici autorizați care valorifică deșeuri de ambalaje sau le incinerează în instalații de incinerare a deșeurilor cu recuperare de energie, înscriși la Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, care se află **actualizat la nivelul lunii septembrie 2015** pe site-ul Ministerului Economiei¹⁶.

Legea obligă toate persoanele fizice și persoanele juridice care generează deșeuri de ambalaje din alte activități decât cele comerciale, industriale sau de producție să depună deșeurile de ambalaje ale produselor cumpărate în spații autorizate sau să le încredințeze sistemului de colectare stabilit de către autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale.

SFATUL NOSTRU

În cazul încredințării sistemului de colectare este greu de dovedit îndeplinirea acestei obligații. Prin urmare, **pentru o debarasare legală, cel mai sigur ar fi ca deșeurile din ambalaje** (ex. ambalaje sisteme electronice utilizate de companie) **să fie predate operatorilor economici care comercializează către consumatorii/utilizatorii finali produsele cu ambalaje.**

¹⁶ http://reciclare.minind.ro/LISTA_HG-247.pdf